

IPCC-leirens taktiske klimaargumenter

Ole Henrik Ellestad*

Det holder ikke bare med vitenskap. Skal det bli politikk av det trengs det stemmer ved valg, skrev Harald Stanghelle i Aftenposten. Derfor profilerer IPCC-leiren sitt klimabudskap langs flere akser. CO₂-økning er den dominerende årsak til klimaendringer og -effekter. Tiltak må gjennomføres nå før det er for sent. Det vil være billigere å investere nå enn senere. Gode løsninger med fornybar teknologi er etablert, de kan løse problemene og er billige. Avtalen i Paris kan redde kloden. Ingen av påstandene holder mål. Kloden har selv demonstrert at økning i CO₂ har liten oppvarmingeffekt, og at temperaturøkning er fordelaktig for kloden. CO₂-reduksjon har minimal effekt, og grønn energi er dyrt og fungerer til dels dårlig. Derfor må politikken gjennomføres før naturen viser at teorien er feil.

For historiske data viser at klima domineres av flere titalls kontinentale og regionale naturlige variasjoner knyttet til sol, vinder og havstrømmer. Disse endringene dominerer effektene, som feilaktig er tilordnet endringer i klimagasser. Fordi folk flest forstår vær utnyttet dette til alarmerende oppslag. IPCCs faglige konklusjoner er basert på en beregningsmodell som er programmert slik at klimagassene dominerer utviklingen. Men modellene har store metodiske svakheter, og det er stor mangel på observerte data. Siden den naturlige oppvarmingen er forbigående må tiltakene gjøres nå før det forbigående sammenfall av CO₂-økning med naturlig oppvarming (1976–98) går opp for folk. Avtalen i Paris er ikke bindende, og landenes frivillige CO₂-reduksjoner vil redusere temperaturøkningen med bare ca 0,05° C i år 2100. Vitenskapelige vurderinger viser at IPCC har overdrevet betydningen av økningen av CO₂ og nedvurderer oppvarmingens gunstige effekt for «fattig og rik» på kloden.

Det finnes fornybar teknologi. Kostnadene for å stabilisere CO₂ på preindustrielt nivå er estimert av International Energy Association (IEA) til ca 300 000 milliarder kroner i år 2050. Prisen er totalt uakseptabel for minimal effekt på klima. Verdens hovedproblem er overbefolkning – med estimerte 10 milliarder mennesker i 2050. Nøkkelen til å løse det problemet er å løfte milliarder av fattige over i middelklassen. Det krever mye og billig energi. Intet kan måle seg med effektiviteten til fossilt brensel som dekker ca 85% av dagens energiproduksjon. Fornybar energi fra vind og sol svarer til et par prosent og er anslagsvis dobbelt så dyr. Det er av vital betydning for de fattige, men uten betydning for pådriverorganisasjonene som driver sin egen politikk.

Men fornybar energi har sine begrensninger og ulemper. Vind og sol gir ikke maksimal effekt når energien trengs som mest. Innfasing gir store problemer i el-net-

tet som blir ustabil. Det er dyrt å lagre energien. Den billigste måten er å benytte overskuddsenergi i perioder til å pumpe vann opp i reservoar for så å produsere vannkraft. Så langt er ingen alternativ billig variant i sikte. Disse forhold omtales ikke.

I Norge løftes bioenergien frem. La meg bare nevne at mens petroleumsindustrien fjerner de fleste forurensende stoffer til meget lave nivåer er alle forurensende stoffer som inneholder svovel, nitrogen, tungmetaller osv. intakt, og dårlig forbrenning gir ytterligere helseskadelige forbrenningsprodukter. Det er velkjent at smogen i engelske byer ble redusert ved å forby fast brensel. Til ovner og peis benyttes nå gass. I Norge oppfordres til biobrensel fra ved mens forurensningen ensidig tilordnes biler.

Og kostnadene for klimatiltak i lille Norge er store. Separasjon og undergrunnslagring av Sleipnergassen har kostet ca 40 milliarder kroner ifølge OED, Mongstadprosjektet for CO₂-separasjon vel 8 milliarder, Utsira elektrifiseringen vil koste ca 12 milliarder, med anslagsvis liknende kostnader for Troll. Årlige utgifter til klimaforskning har vært ca 800 millioner kroner per år de siste 10 år. I tillegg er en rekke statlige subsidier knyttet til energi- og klimatiltaktiltak f.eks. fra ENOVA, avgiftfritak for elbiler osv. Ikke småsummer knyttet til dyre politiske beslutninger med liten effekt. Å elektrifisere plattformer fra land betyr at man sløyfer gassproduksjonen på plattform for å sende gassen til Europa for der å lage energi og elektrisitet. Kostnadene for Utsira utbyggingen svarer til tre Moldesykehus.

Gi oss et parti som kan stå for realisme i klimasaken. Det vil frigjøre store midler og menneskelig energi til problemer som er viktige for menneskeheten, og som vil kunne få effekt.

